

Grønning: Det skulde glæde mig, om jeg havde taget fejl i min Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kritiserede. Naar jeg fremkom med den Udtalelse, skyldtes det dette, at det ærede Medlem paa den ene Side siger, at den eneste Udvej ud af Arbejdsløsheden og de vanskelige Forhold er en Udvidelse af Industrivirksomheden; naar det er den eneste Udvej, synes jeg, jeg har Lov til at sige, at det ærede Medlem i høj Grad savner Blik for Landbrugets Betydning. Men dernæst — og det synes jeg næsten er det værste — nægtede det ærede Medlem, da han holdt sin sidste Tale og kom ind paa en Omtale af Landbrugets Forhold, sig ikke den Flothed at afvise en Drøftelse af Landbrugets Problemer, blot ved at holde en Lensgreve med mellem 100 000 og 200 000 Kr. i aarlig Indtægt frem og sige, at det var ikke et Spørgsmaal, der havde det ærede Medlems Interesse. Jeg synes, det er en noget flot Maade at tage Tingene paa. Jeg har set noget lignende paa adskillige Vælgermøder ude i Landet, men jeg synes, at Regeringspartiets første Ordfører ikke skulde forfalde til noget saadant.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes, at naar vi fører disse økonomiske Drøftelser, er det meget vigtigt, at vi holder vor Sprogbrug nogenlunde ren, at vi ikke, som det ærede Medlem Hr. Grønning nu, bruger saa populære Vendinger som, at jeg har sagt, at den eneste Udvej er det og det. Jeg har i mit første Indlæg udtrykkelig sondret mellem de forskellige Arter af Arbejdsløshed: Sæsonarbejdsløsheden, den konjunkturbestemte Arbejdsløshed inden for Virksomheder, der ellers er fuldt ud sunde og gode, men som rammes af Konjunkturerne, af Depression, og saa den Form af Arbejdsløshed, som vi særlig maa beskæftige os med, nemlig den permanente Arbejdsløshed. Og om denne sidste har jeg sagt, at jeg tror, at i det lange Løb har Professor Warming Ret i, at den Strukturændring, som er nødvendig, maa være en Udvidelse af vore industrielle Muligheder; jeg tror ærligt talt, at det vil man komme til. Men derfor at lade mig sige, at det er den eneste Udvej saadan i Almindelighed, slet ikke at tale om Problemet med den skarpe Sondring, som jeg opstillede, det er det ærede Medlem ikke berettiget til.

J. S. Foget: Jeg vil gerne først takke de højtærede Ministre, Finansministeren, Justitsministeren og Handelsministeren, for deres Besvarelse af de af mig rejste Spørgsmaal om større Kontrol med Biografteatrenes Billetsalg og om Bekæmpelse af Drikkeriet paa Smugkroer og i Forsamlingshuse. Jeg takker, fordi der er givet Tilslutning til en Skærpelse af Forholdene paa disse Omraader.

Maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at jeg meget anerkender hans altid redebonne Vilje til at undersøge en rejst Sag, og jeg anerkender, at han altid er grundig i sine Undersøgelser. Men at lade forespørge ved Politimestrene i Kolding og Viborg, om det er i et af deres Dolleruper, en Vognmand er blevet grebet i ulovlig Udskænkning af Øl, naar der var saa rig Lejlighed til at lade en Mand ringe til mig her paa Rigsdagen og forespørge, hvad det var for et Dollerup, jeg mente, det forekommer mig noget upraktisk. Ligeledes er det mærkeligt, at man, naar der er to Dolleruper i Aalborg Amt, men kun et i hvert af de nævnte Amter, saa slet ikke prøver i Aalborg Amt — der vilde man nemlig have fundet det rigtige Dollerup. Jeg skal imidlertid ikke fremsætte yderligere Ønsker om Undersøgelse i denne Sag; jeg er glad ved at have faaet Tilsagn om Spørgsmaalets Optagelse, og jeg vil kun i saa Henseende udtrykke Haabet om, at den højtærede Justitsminister vil tage Spørgsmaalet op med den samme Grundighed som i de fleste andre Sager, han hittil har undersøgt.

Jeg fremførte i mit første Indlæg under denne Finanslovdebat Bevis for, at i den Tid, Regeringen Stauning-Munch har haft Magten, har Husmanden i Gennemsnit højst haft 80 pCt. og Gaardmanden højst 60 pCt. af, hvad der er betalt en ung ugift Arbejder ved Landbruget. Den højtærede Landbrugsminister søgte ikke i nogen Maade at rokke ved denne Bevisførelse, men gav mig som Svar en Advarsel om ikke at tale for højt om det, for saa vilde Flugten fra Land til By blive endnu værre, end den er. Dette Svar fra Ministeren er illustrerende. Regeringen ved godt, hvor elendigt Landbruget har det, men naar Statsministeren eller andre af Regeringens Repræsentanter taler offentligt, saa er der ingen Ende paa den Plage, Landbruget er for den øvrige Befolkning, saa har Landbruget faaet baade i Pose og Sæk. Og naar vi saa fra Landbrugets Side tager til Genmæle, ikke i demagogiske Taler som Ministrene, men med tørre Tal, med klar Bevisførelse, saa staar Landbrugs-